

Знамето имаше две лица: отъ една страна тъмно-червено, а отъ друга—тъмно-зелено. То бѣ скроено дълго 2 метра и широко 1·50 метъръ. Покраищата знамето трѣбваше да се обгради съ красиви ресни, а въ срѣдата трѣбваше да се изработи съ шевици отъ едната страна *златенъ разяренъ лъвъ*, стжпилъ върху свалено на земята турско знаме съ полумесецъ. Отъ другата страна трѣбваше да се вшие съ златни букви надписъ — „Свобода или смъртъ“.

Работата бѣ голѣма и мжчна. Райна обеща да свърши знамето за единъ месецъ, до края на априлъ. Отъ ранна сутринъ до късна вечеръ решителната учителка се заключва въ стаята и непрекъснато работи. На обѣдъ не си ходѣше, а обѣдваше въ работната стая. По видѣло тя никакъ не излизаше отъ стаята, да не би нѣкои да я съгледатъ и да кажатъ, че не е болна, ами работи друго нѣщо. Въ кжщата на баща си не можеше да работи, защото много хора посещаваха кжщата на свещеника, и тайната не можеше да се запази.

Тѣй трѣгна редовно работата съ ушиването на народното знаме. Времето вървѣше и шевътъ напредваше.

### Оборище

Апостолитѣ тичатъ отъ градъ на градъ и отъ село на село, подбуждатъ народа и даватъ команда, какъ да се въоръжатъ, облѣкатъ и натѣкмятъ юнацитѣ. Събиратъ се храни, добитѣкъ, дрехи.

Бенковски, като обходи съ Панайотъ Воловъ и Т. Каблешковъ всички селища, върна се въ Панагюрище. Тукъ въ общо събрание на народнитѣ хора се прие да се свика народно събрание въ тайната мѣстность *Оборище*, гдето да се реши, *кой да бжде войводата и кога да се дигне възстанието* противъ турската държава. Народното събрание съ представители отъ всички комитети и общини въ панагюрския революционенъ окръгъ се свика